

STAVANGER KOMMUNE

Oppvekst og levekår

Levekår

Postadr.: Postboks 8001, 4068 Stavanger

Besøksadr.: Ny Olavskleiv 6

Telefon: 51508500. Faks: 51508555

E-post: postmottak.oppvekst@stavanger.kommune.no

www.stavanger.kommune.no

Org.nr. NO 964 965 226

Det kgl. arbeids- og sosialdepartementet
Postboks 8019 Dep

0030 OSLO

Saksnr.: 05/03121	Dok.nr.: 137
Arkivkode: 416.0	Dato: 22.11.05
Avd.: SAP	Saksbeh.:
U.off.:	

DERES REFERANSE

VAR REFERANSE
ROV-05/11066

ARKIVNR.
144 F00 &13

JOURNALNR.
061819/05

DATO
14.11.2005

Høringsuttalelse – ny lov om arbeids- og velferdsforvaltningen og tilpasninger i visse andre lover

Stavanger kommune viser til Arbeids- og sosialdepartementets høringsbrev av 08.08.2005 vedrørende ovennevnte, herunder oversendelse av høringsnotatet "Forslag til ny lov om arbeids- og velferdsforvaltningen og tilpasninger i visse andre lover."

Innstilling til høringsuttalelse ble behandlet i Stavanger formannskap i møte 10.11.2005, sak nr 3271/05, hvor følgende ble vedtatt enstemmig: "Formannskapet gir sin tilslutning til det fremlagte forslag til høringsuttalelse."

Høringsuttalelsen fremkommer i det følgende:

Høringsuttalelse:

Stavanger kommune vil innledningsvis bemerke at kommunen bifaller reformens siktemål om en mer brukervennlig, samordnet og effektiv velferdsforvaltning. Stavanger kommune har forøvrig følgende bemerkninger til forslag til lovendringer:

Formålsbestemmelse

I formålsbestemmelsen i forslag til ny lov om arbeids- og velferdsforvaltningen understrekes reformens hovedmål om å tilbakeføre flere i arbeid og aktiv virksomhet slik at færre har trygd eller stønad som hovedkilde til forsørgelse. Kommunen mener dette er et svært viktig prinsipp. Kommunen mener samtidig lovforslaget må gjenspeile at ikke alle brukergruppene som i prinsippet omfattes av lovforslaget er aktuelle for arbeid, eller aktuelle for arbeid i overskuelig fremtid. Dette vil f.eks. gjelde mottakere av langvarige trygdeytelser. Problemstillingen kan i prinsippet også være aktuell for mottakere av sosiale tjenester. Stavanger kommune mener det er viktig at lovforslaget tydelig gir uttrykk for formål utover oppgaver i forhold til å få bruker i arbeid eller tilsvarende, ikke minst med tanke på en tydeliggjøring av sammenhengen mellom ulike kommunale tjenester. Stavanger kommune foreslår på dette grunnlag at det i formålsbestemmelsen understrekes at brukerne skal møtes med helhetlige og samordnede

tjenester. I tråd med dette foreslår Stavanger kommune at lovens formålsbestemmelse formuleres på følgende måte:

"Formålet med loven er å legge til rette for en effektiv arbeids- og velferdsforvaltning, som sikrer helhetlige og samordnede tjenester tilpasset den enkeltes behov, og som kan møte det enkelte menneske med respekt, bidra til sosial trygghet og lede flere mot arbeid og aktiv virksomhet."

Riktignok sies det i lovforslagets § 10 at arbeids- og velferdskontoret tidligst mulig skal avklare "brukerens helhetlige behov." Stavanger kommune ser likevel behovet for å presisere dette i formålsbestemmelsen, som loven forøvrig skal leses i lys av.

Ovennevnte forslag vil etter kommunens oppfatning dessuten tydeliggjøre at lovens formål kan tilsi at ytterligere kommunale oppgaver legges inn under arbeids- og velferdsforvaltningen.

Definisjoner

For å sikre ovennevnte hensyn ser Stavanger kommune også behov for en avklaring i loven av sentrale begreper som blir anvendt, f.eks. "velferd" og "aktiv virksomhet." Da lovforslaget er ment å omfatte mer enn kun oppgaver i forhold til å få bruker i arbeid eller tilsvarende, mener kommunen dette må tydeliggjøres, f.eks. gjennom en definisjonsbestemmelse.

Navnevalg

I henhold til foreliggende lovforslag benevnes den statlige delen av organisasjonen "arbeids- og velferdsetaten," mens arbeids- og velferdsetaten sammen med de deler av kommunens tjenester som inngår i de lokale arbeids- og velferdskontorene, benevnes "arbeids- og velferdsforvaltningen."

Kommunen er en stor produsent av velferd. I lys av dette mener Stavanger kommune ovennevnte navnevalg, hvor velferdsbegrepet i en sammenheng er knyttet til både stat og kommune (arbeids- og velferdskontoret), mens det i en annen sammenheng kun er knyttet til stat (arbeids- og velferdsetaten), kan skape forvirring, og bidra til å skjule det faktum at velferd omfatter mer enn kun oppgaver i forhold til å få bruker i arbeid eller tilsvarende. Kommunen ber på dette grunnlag departementet vurdere å i større grad differensiere benevnelsen på arbeids- og velferdsetaten og arbeids- og velferdskontorene/arbeids- og velferdsforvaltningen, men med henblikk på at begrepet velferd også omfatter kommunale tjenester. I sammenheng med en slik begrepsavklaring ser Stavanger kommune også behov for en avklaring fra departementets side på om begrepet velferd er ment å omfatte helsetjenester, se forøvrig ovennevnte forslag om en definisjonsbestemmelse.

Oppgavedifferensiering

Stavanger kommune er enig i forslag om at kommunen kan gis ansvar for arbeidsmarkedstiltak, jfr lovforslagets § 4, 6. ledd – kommunen mener forslaget er i tråd med lovens formål.

Ledelse/minimumsløsning

Det ligger i lovforslaget at arbeids- og velferdskontoret skal etableres som en egen enhet som opptrer utad i eget navn i forhold til brukere og lokalsamfunn. I denne forbindelse anbefales det i

høringsnotatet/utredningen at kontoret har en enhetlig administrativ ledelse. Stavanger kommune er enig i en slik løsning og mener den representerer et viktig prinsipp, da den etter kommunens oppfatning støtter opp under formålet bak lovforslaget. Det er imidlertid ikke lovfestet krav om slik ledelse. Kommunen ser behovet for en lovfesting av prinsippet om en enhetlig administrativ ledelse av arbeids- og velferdskontoret, samt nærmere avgrensning av denne, slik at dette vil omfattes av lovens minimumsløsning.

Det faktum at det i utkast til ny lov ikke er foreslått lovfestet et krav om enhetlig administrativ ledelse, og da heller ikke innholdet i/avgrensningen av en slik ledelse, belyser etter kommunens oppfatning en viktig problemstilling. For det tilfelle at stat og kommune ikke blir enig om samarbeid og oppgavedeling, skisserer lovforslaget den løsning at departementet fastsetter bestemmelser om arbeids- og velferdskontoret. Departementet kan naturlig nok ikke pålegge partene en avtale om samarbeid som går ut over lovens minimumsløsning. Dette innebærer at man automatisk havner på lovens minimumsløsning ved uenighet mellom stat og kommune.

Da lovforslaget ikke fastsetter krav til for eksempel enhetlig administrativ ledelse av arbeids- og velferdskontoret, kan det spørres hva som blir resultatet dersom stat og kommune ikke blir enig om ledelsen av arbeids- og velferdskontoret, det være seg spørsmålet om det skal være en enhetlig ledelse for kontoret, eller den nærmere avgrensningen av ledelsens myndighetsområde. Likeså dersom man ikke blir enig om den øvrige organiseringen og driften av kontoret. Hva blir minimumsløsningen her?

På generelt grunnlag, og for å sikre forutsigbarhet, vil kommunen be departementet klargjøre lovforslagets minimumsløsning, slik at man ikke opplever "lovtomme" rom ved uenighet – dette vil bryte med prinsippet om avtalefrihet som legges til grunn i lovforslaget.

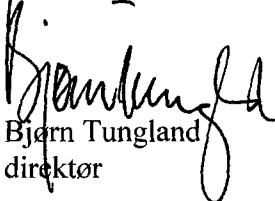
Tvisteutvalg

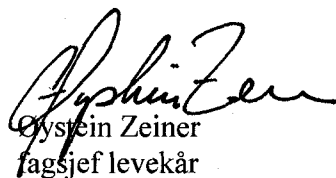
For det tilfelle at det, på tross av en klargjøring av lovforslagets minimumsløsning, skulle dukke opp tvister mellom stat og kommune om organisering og samarbeid av arbeids- og velferdskontoret, mener kommunen den beste løsningen vil være å opprette et eget tvisteutvalg for løsning av slike tvister, i stedet for at dette overlates til departementet.

Div.

Stavanger kommune vil for øvrig be departementet klargjøre sammenhengen mellom overskriften i lovforslagets § 14, som henviser til arbeids- og velferdsforvaltningen, og bestemmelsens innhold, som ser ut til kun å omfatte arbeids- og velferdsetaten.

Med hilsen

Bjørn Tungland
direktør

Øystein Zeiner
fagsjef levekår

Ragnhild Øvrebø
saksbehandler